Bernardinus Senensis: Sermones de evangelio aeterno
[Basel: Johann Amerbach, not after 1489] Seite 136

tuita fuisse. Ad h rñdet Alexã. de hal' in. iij.
dis. q hec ꝯiũctio qꝛ nõ tenet ibidẽ causalit:
sed adiũctiue. Vñ dũ dicit qꝛ vidisti me tho-
ma credidisti hec ꝯiũctio qꝛ nõ notat causaz
vel rõnẽ: sed notat q̃ndã dispositionẽ vel ex
citationẽ animi ꝑpatoriã ad credẽdũ. Licet
enĩ fides nõ habeat cãm vel rõnẽ licet cũ tali
bus ꝓbatiõib⁹ ꝛ suasiõib⁹ multũ ꝓficiat vi-
ua ꝛ vera fides sicut in ꝓlogo huius libri di-
ctum ẽ arti. ij. c. iij. põt tñ hr̃e ꝑpatoriã dispo
sitionẽ. Hec ille. Multi tñ dubij in fide vere
similes his phariseis sunt deũ ꝑsumptuose
temptãtes: sig̃ querũt ꝛ miracula desiderãt:
q̃si tot⁹ mũdus miracul' nõ fuerit ꝛ sit plen⁹.
Ad q̊rũ eliminãdũ errorẽ de excellẽtia imꝓ-
babilis fidei hodie dicẽdũ est. Fides igit quã
hic cũ dei adiutorio stabilire intẽdim⁹: veris-
sima rõne certissimaq̄ꝫ diffinitiõe est virtus
q̃ ea q̃ ad fundamẽtũ christiane religiõis ꝑti
nent absq̄ꝫ hũana ꝓbabilitate recte firmit'q̄ꝫ
credunt. De q̃ tria ꝯtemplemur ad pñs. pri
mo ei⁹ ꝑfectionẽ. scdo ei⁹ obligationẽ: tertio
eius compationem.

Articulus prim⁹ de triplici ꝑfectione q̃ cõsistit ĩ credẽda fide sine miracul' vel signis rõnibus naturalibus siue euidentijs manifestis.

Primo aũt ꝯtẽplemur hui⁹ improbabilis
fidei ꝑfectionẽ. Triplex enĩ ꝑfectio ꝯsistit in
credẽdo verã fidẽ absq̄ꝫ euidẽtijs atq̄ꝫ signis
Prima ẽ magni vigoris. scda magni amoris.
tertia magni splẽdoris.

Qꝛ credere sine signis ꝛ euidẽtijs magni vigoris perfectio est Capitulum. j.

p Rima ẽ ꝑfectio magni vigoris. Sic
nãq̄ꝫ ꝓbabile ẽ ad intellectũ sic lu-
cidũ ad visum. ꝛ sicut suaue ꝛ vti-
le ad affectũ: ꝛ sicut calidũ ꝛ frigidũ ad tactũ
Sicut enĩ est insuaue ꝛ inutile ad affectũ ꝛ te
nebrosum nulloq̄ꝫ luĩe supaspsum ad visum
sic improbabile ad intellectũ. Sic igit nõ est
v̓tuosum vidẽ lucidũ qd nullo mõ pug̃t con
tra visum imo oĩb⁹ modis pug̃t ad ipsuz: sic
nõ est v̓tuosum credẽ ꝓbabile vel qd est ma-
nifeste verũ. Sic etiã vigor affect⁹ ẽ amare ꝛ
appetẽ insuaue seu molestũ: sic affectui ama-
re inutile siue dãnosum. Sic enĩ calẽ ꝯ frigi-
dũ h ẽ repug̃re frigido v̓tutis ẽ atq̄ꝫ vigoris:
sic amare improbũ ꝛ reprobũ. Et iux hunc
modũ credẽ improbabile: magne v̓tutis erit
et vigoris. Preterea amare atq̄ꝫ desiderare
vtile ꝛ suaue aut magnificũ nõ est nisi de im-
misso ꝛ admisso igne calẽ: ꝛ h opus ꝓprie est
nature. Nõ enĩ est min⁹ nãle igni spũali illõ
cui appropinquat calefacẽ spũalit: q̃ corꝑali
corꝑalit. Iux igit hũc modũ credẽ ꝓbabile
vel mãifeste veꝛ: nihil aliud ẽ credẽ q̃ vidẽ
lucidũ vel illuiari a lucido. Suauitas enim
vtilitas ꝛ magnificẽtia tres sunt spẽs spũal'
ignis. ꝛ tres ĩ hũanis mẽtib⁹ arsiões seu cõ-
bustiones efficiũt. s. ꝯcupiam carnis oculoꝛ
et suꝑbiã vite: vel meli⁹ luxuriã auariciã ꝛ su
perbiã vt dr. j. Io. ij. Oẽ qd est ĩ mũdo ꝯcu-
piscẽtia carnis ẽ ꝛ ꝯcupia oculoꝛ ꝛ suꝑbia vi
te. His aũt trib⁹ spẽb⁹ ignis ita ardẽ atq̄ꝫ ex-
uri innati sum⁹ sic arida lig̃ corꝑali igne ꝛ h
naturali corruptiõe seu originali nõ q̃dẽ pri
ma creatiõis institutiõe. Sic igit tres dicte
dispositiões ignis sunt ad nr̃m affectuz siue
ad nr̃as motiuas vires tã sublimes ꝛ nobi-
les q̃ inferiores ꝛ ignobiles inflãmãdis. Sic
ꝓbabilitas ꝛ euidẽtia luces sunt ꝛ luia ad no
strũ intellectũ ꝛ etiã ad vires nr̃as apprehẽsi
uas tam nobiles q̃ ignobiles ꝓbabilitas tñ
tenuis atq̄ꝫ debilis lucis spũalis supaspsio est
et ꝓpt h nõ sufficit firmare seu figẽ mẽtis apꝑ
hensionẽ. Euidẽtia aũt veritatis fortis ꝛ pene-
trãs luciditas seu luiositas ẽ ꝛ ꝓpt h figit et
firmat certitudĩe intellectuz. Ex his patet q
credẽ impossibilia fortitudis atq̄ꝫ vigoris in
tellectus nr̃i ẽ: sic amare dãnosa molesta ꝛ ig̃
miniosa fortitudis ẽ atq̄ꝫ vigoris nr̃i affect⁹
Vñ Chrys. sup ꝑdictũ v̓bũ Mat. volum⁹ a
te signũ vidẽ ait. Merito. sic sp discẽ vel q̃re-
re signũ est nunq̄ꝫ posse ꝓficẽ: sic testioniũ sp
querẽ. signũ est nunq̄ꝫ velle credere.

Qꝛ absq̄ꝫ euidentijs ꝛ signis credere ẽ ꝑfectio magni amoris Capitulum. ij.

s Ecũda aũt ꝑfectio ĩ tali mõ credẽ-
di ẽ magni amoris. Quẽadmo-
dũ enĩ aliud ẽ diligẽ aliquẽ ex me
ritis suis siue aliud ex suauitate ꝛ vtilitate vl'
vtile diligẽti. aliud ex v̓tute diligẽtis: sic aliud
est eredẽ ex ꝓbabilitate seu euidẽtia crediti.
aliud ex v̓tute credẽtis. Sic enĩ ꝓbitas posses
soris sui dilectionẽ ingerit ꝛ infigit ag̃scẽtib⁹
siue credẽtib⁹ eã. ꝛ sic suauitas ꝛ vtilitas sua
uis ꝛ vtilis dilectionẽ ꝛ desideriũ sui incitat
et inflãmat ĩ ag̃scẽtib⁹ ꝛ credẽtib⁹ eas: sic ꝓ-
babilitas ꝛ euidẽtia v̓itatis fidẽ q̃ndã siue cre
dulitatẽ ꝓbabiliũ ꝛ mãifestoꝛ ingerũt ꝛ imꝓ
mũt cog̃scẽtib⁹ ea. Ac eꝯ cuz q̃s malũ ꝛ dile-
ctione indignũ vel inimicũ diligit: h indubie
nõ ex meritis ẽ dilecti. s ꝯ merita ei⁹ ꝛ ex v̓tute
diligẽtis. Vñ cũ pauꝑtas vel molestia aut cõ-

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-493/0136
TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG